

SZAKOSZTÁLYI ÜGYEK.

A növényteni szakosztálynak 1905. évi április 12-iki (CXI.) ülése.

Elnök: Klein Gyula; jegyző: Kümmerle J. Béla.

1. Mágocsy-Dietz Sándor »*A Convolvulus arvensis* L. levélalakjának ismeretéhez» című előadásában ismerteti azokat a változatos levélalakokat, amelyek az említett növény levelein gyakran láthatók. Ezeknek a különböző leveleknek az alap-típusa az általánosan előforduló nyilas levélalak, melyből azután átmeneti levélalakok vezetnek a tisztán dárdás és szálas levélalakhoz, — ami alkalmat adhat sokszor új meg új elnevezésekre. Mágocsy-Dietz ezek után behatóan ismerteti és bemutatja a meggyűjtött példákön a jellemző és átmeneti levélalakokat, megjegyezvén, hogy gyakran egy és ugyanazon növény-példa is többféle levélalakot tüntet fel. Erre vonatkozólag az előadó ama megfigyeléseit említi, hogy pl. szőlősökben nyáron a szőlőtőkékre felfutó *Convolvulus arvensis*-nek hajtásai mind széleslevelűek, ősz felé azonban a szőlős megmunkálása után a levelek már keskenyebbek és végre szüretkor már majdnem füleslevél-szerűek; mint ilyenek azután a talajon szétterülve fekszenek. Ebből a jelenségből Mágocsy-Dietz azt következteti, hogy a szóban forgó növény leveleinek feltűnő alakváltozását klimatológiai, mechanikai és talajbeli tényezők okozhatják, tehát határozott alkalmazkodással van dolgunk.

A tárgyhoz Thaisz Lajos szól. Saját tapasztalatai alapján ugyancsak megerősíti az előadónak ama nézetét, hogy a *Convolvulus arvensis* leveleinek alakváltozását klimatológiai és talajbeli viszonyok idézik elő. Hogy azonban a különböző levélalakok után jogos e azután az új elnevezés, az már egészen más megítélés alá esik.

2. Jávorka Sándor (Budapest) »*A Vinca herbacea* W. K. és *V. minor* L. hibridje az egyetemi növénykert herbáriumában» című előadást tart. Az egyetemi növénykert herbáriumában Sándor József gyűjtésében egy *Vinca hybrida* SÁNDOR névvel megjelölt *Vinca*-faj van, mely egészen a *V. minor* L.-re emlékeztet, csupán hosszúkacs pártcizmipái egyeznek meg a *V. herbacea* W. K.-lel. Egyetlen példáját Sándor a budai hegyekben szedte.

3. Kümmerle J. Béla szakosztályi jegyző jelentést tesz a kir. m. Természettudományi Társulat választmányától érkezett átiratról, melyben a növényteni szakosztálynak annak idején való véleményes jelentését kéri a természetrajzi különlegességek és ritkaságok megóvása és a hazai növényzet tanulmányozása ügyében. Mágocsy-Dietz Sándor indítványára a szakosztály elhatározza, hogy a hazai természetrajzi specialitások megvédése érdekében a Társulat választmánya hozzájárulásával kéressék fel az Országos Erdészeti Egyesület is, egy erdésztagnak a kiküldésére, a kivel a növényteni szakosztály kiküldött bizottsága együttesen fogja tanulmányozni a kérdést. A szakosztály a bizottságba a következő szakosztályi tagokat választja meg: Filarszky Nándor, Kümmerle J. Béla, Schilberszky Károly, Thaisz Lajos és Tuzson János. A hazai növényzet tanulmányozása ügyében pedig a szakosztály azt határozza, hogy az ügy nehézségeinél fogva e kérdés egyelőre megfontolás tárgyává tétetik.

Ugyancsak a jegyző kiosztja a m. kir. Államvasutak igazgatóságától és a Székesfőváros tanácsától érkezett botanizálási igazolványokat, amelyek az egyébként tiltott területeken való kutatásokat lehetővé teszik.

Gabnay Ferencz egyik szakosztályi számvizsgáló főelővassa a növényteni szak-

osztály vagyoni állapotára vonatkozó negyedévi pénztárvizsgálati jelentését, amelyet a szakosztály köszönettel tudomásul vesz

A növényteni szakosztálynak 1905. évi május 10-iki (CXII.) ülése.

Elnök: Klein Gyula; jegyző: Kummerle J. Béla.

1. Balkányi Kálmán (Debreczen) »Fazekas Mihály mint természetvizsgáló« című dolgozatát Kubacska András ismerteti. Balkányi-nak eme dolgozatában e nagynevű botanikusunkról, életéről és munkálkodásáról eddig nem ismertett adatokat közöl. Balkányi ugyanis, amint bevezetésben hangsúlyozza, Herman Ottó tudós tagtársunk buzdítására, Debreczen és Hajdú-vármegye, a debreczeni ev.-ref. egyház és főiskola levéltáraitban szorgalmasan felkutatta Fazekas Mihályra, mint természetvizsgálóra vonatkozó adatokat. Ezért annyival is inkább köszönet jár ki a szerzőnek, mert mint ismeretes, irodalomtörténet-íróink úgy Fazekas-t, mint Diószegi-t, valamint Földi Jánost, mint költőt vagy író-t méltatják, mint botanikusokat pedig — megemlítik csupán.

A dolgozat első részében a szerző a Magyar Fűvészkönyv ismertetésével foglalkozik. Bevezetésül elmondja, hogy a Fűvészkönyv megírásával Diószegi és Fazekas tulajdonképpen elhalt sógoruknak Földi Jánosnak szándékát hajtották végre, majd a könyv Előljáró beszéde alapján szól a munka céljáról, használatáról és rendszeréről; kiemeli és hosszasan méltatja a társszerzők amaz érdemét, melyet a magyar botanikus műnyelv megalapításával szereztek maguknak.

Ezek után kimutatja Balkányi, hogy Fazekas-nak a Diószegi-féle Orvosi Fűvészkönyv megírásakor »a hozzá ragasztott Lajstromokon kívül« egyéb szerepe nem volt. Nagyon érdekes a dolgozatnak az a része is, melyben Balkányi leírja a Fűvészkönyv első 3000 »exemplár«-jának sorsát. Főlemlíti Fazekas csillagászati működését is. Két dolgozata e tárgyban: »Esmerkedés a Tsillagos Éjjel« és a »Tsillagóra«. Megállapítja, hogy Fazekas, éppen úgy mint Diószegi, nem készített herbáriumi, nem volt növénygyűjteménye,

csupán a meghatározott növények neveit jegyezte föl magának. Várad-utczai házában kertjében azonban mindig elvetette ama növények magvait, melyek érdekelték, és ez a kis házi kert volt a debreczeni fűvészkertnek a bölcsője. A debreczeni fűvészkert keletkezésének leírásával végzi Balkányi dolgozatát, minek kapcsán megvilágítja Fazekas Mihálynak, mint első igazgatónak, eme fűvészkerthez való viszonyát.

2. Sztankovits Rezső (Budapest) »Adatok a hazai Quercus-ok termésének anatómiájához« czímen tárgyalja a *Quercus pedunculata* Ehrh., *Qu. sessiliflora* Sm., *Qu. lanuginosa* Lam., *Qu. conferta* Kr. és *Qu. Cerris* L. nevű fajok termésének pericarpium-ának, testa-jának, sziklevelének és a cupula-jának szöveti szerkezetét, és azt találja, hogy az első kettő a Linné *Robur α-* és *β* ja semminémű anatómiai különbséget sem mutat. A tárgyalt fajok közül a megcjtett mérések alapján Sztankovits kimutatja, hogy a *Quercus lanuginosa* pericarpium-a a legvékonyabb. A *Quercus conferta* pericarpium-ának csúcsi részén szőröket nem talál, de a testa külső epidermisének méretei élesen megkülönböztetik a többi fajoktól. A *Quercus Cerris*, pericarpium-ának vastagságáról könnyen felismerhető.

A tárgyhoz Tusson János szól.

A növényteni szakosztálynak 1905. évi május 30-iki (CXIII.) ülése:

Elnök: Klein Gyula; jegyző: Kummerle J. Béla.

1. Klein Gyula elnök mély fájdalommal jelenti, hogy dr. Kontúr Béla orvos. szakosztályunk tagja f. évi május 22-ikén elhunyt. A boldogultban szakosztályunk egyik működő tagját veszette el, aki különös előszeretettel a szentírásból választott botanikai vonatkozású tárgyaival több ízben gyarapította hazai botanikai irodalmunkat. Szakosztályunk kegyeletesen fogja őrizni emlékét, és az elhunytával ért vesztesség felett jegyzőkönyvében ad kifejezést.

2. Filarszky Nándor »Kétes nevű Crocus-aink« czímen tartott előadásának tárgya a dobsinai jégbarlangnál szedett és a Természettudományi Közöny 1904. évi május füzetében a »Féleletek« rovatában

P. J. által *Crocus Heuffelianus* HERBERT-nek meghatározott *Crocus*-ára vonatkozik. Erre ugyane folyóirat júniusi és júliusi füzetében BORBÁS Vinczé-től ellentétes helyesbítés jelent meg, és ugyancsak ettől függetlenül ugyane helyen FILARSZKY-tól is helyesbítő felelet látott napvilágot. Mindezekből a szóban levő dobsínai *Crocus*-nak igazi botanikai neve nem tudható, ezért FILARSZKY jónak és üdvösnek tartja, eme minálunk mindeddig kétes nevű *Crocus*-aink igazi, azokat jogosan megillető elnevezésének tárgyalásába bocsátkozni.

FILARSZKY az irodalomnak kellő felhasználásával és a hivatkozott részek idézésével végre arra az eredményre jut, hogy az Iris-képző *Crocus*-nak csak két elfogadható neve lehet: a *Crocus byzantinus* (BARK.) KER. és a *Crocus iridiiflorus* HEUFFEL. Felfogás dolga az egyik vagy másik névnek a használata, de határozottan téves volna az elsőbbséget GAY-nak a *Crocus banaticus*-ért odaítélni, mint ezt pl. KERNER-nek Flora exsiccata Austro-Hungar. című művében (XXXV. Cent. 1902.) WITASEK is teszi, aki hosszasan ugyan, de még KÖRNICKE-nél is gyengébben indokolja eljárását, mert PARKINSON hézagosa leírását bírálhatja ugyan, de az általa követett auctornak, GAY-nak rossz leírásáról mélysegesen hallgat; valószínűleg azért, mert GAY-nak munkáját nem látta. Ezzel azután FILARSZKY a másik *Crocus*-fajnak helyes elnevezését is eldönti. Felfedezője és első kiűnő leírója HEUFFEL ezt *Crocus banaticus*-nak nevezte el, és már 1830-ban osztotta ki e néven a botanikusok között. GAY-nak az Iris-képző *Crocus*-t jelző neve: *Crocus banaticus* GAY 1831-ből származik, de emez utóbbi név ügyis egészen más faj, az Iris-képző *Crocus*-nak társnévére (synonym) sülyedvén, a *Crocus banaticus* HEUFF. név tehát kétszeres okból minden más elnevezés használatát egyenesen kizárja. Ez okból a *Crocus Heuffelianus* HERB. névnek sincsen semmi jogosultsága, és még kevesebb jogosultsága van a *Crocus Heuffelii* KÖRNICKE név használatának.

FILARSZKY ezek után még néhány szóval tárgyalja a *Crocus banaticus* HEUFF. var. *scepusiensis* TEHMÉS WOLOSCZAK nevű szepesi növényt, melyet BORBÁS a Természettudományi Közölny 1904. évf. 412. oldalán minden névszerző (auctor) nélkül

már mint *Crocus scepusiensis* t. vezetett az irodalomba. A szerzők közölte fajleírás: »Differt a typo fauce perigonii parce pilosa« a változatra vonatkozólag, bizony olyan csekély különbség, mely miatt külön változatot megkülönböztetni nem lehet, nem szabad. A szerzők megfigyelése nem is egészen helyes, mert a lepel torka a legtöbb esetben nemcsak hogy nem igen »parce pilosa«, de egészen szőrtelen, csupasz, amiről FILARSZKY nem egyszer győződött meg úgy élő friss, valamint szárított példákön. A lengyel szerzők téves észlelése valószínűleg onnan származik, hogy a portokokból kihulló virágpör rendesen a lepel torkában fennakad, és itt összegyűlve, ezt gyűrtösen övezi; e jelenséget pedig ide gondolt szőrképleteknek tulajdonították. A Magas-Tátra alján előforduló növény egészen megegyezik az Erdélyben és a Bánátban termő növényvel, tehát szintén csak *Crocus banaticus* HEUFF.; a var. *scepusiensis* REHM és WOLOSCZ. név törlendő.

A tárgyhoz SIMONKAI Lajos szól.

3. GyÖRFFY István (Makó) »*Hymenostylium curvirostre* (Ehrh.) Lindb. var. β . *scabrum* Lindb. újabb előfordulásáról hazánkban, különös tekintettel a szár és levél anatómiai viszonyaira« című dolgozatát Schilberszky Károly terjeszti elő. GyÖRFFY E. dolgozatában hazánkknak eddigelé csak egy helyéről (Vlegyásza) ismert eme ritka moha újabb termőhelyét közli (Magas-Tátra, Hosszú-Tó), majd áttér e moha szár- és levélanatómiai viszonyainak az ismertetésére. A szöveget négy mikroszkópi készítmény után csinált rajz világosítja meg.

4. Quint József (Budapest) »A Budapest melletti Római-fürdő Bacillariai« című dolgozatát ismerteteti; röviden említi az erre vonatkozó irodalmat, majd beszámol a gyűjtéséről és a vizsgálati módokról, amelyekkel különösen a budapesti Római-fürdő iszapjában előforduló kovamoszatokat mennyiségileg is meghatározta. A kovamoszatok nyálkaszerzetről és nevezetességéről, valamint más biológiai jelenségekről röviden megemlékezvén, táblázatos kimutatásban sorolja elő az eddig általa talált fajokat. Összesen 147 fajt sorol elő, ezek közül BORBÁS Budapest flórájában közölt 10 és ISTVÁNFYI 23 margitszigeti

alakját leszámítva, 118 új kovamoszatot ismertet Budapest növényzetéből. Ezek közül 6 olyan alak van, mely az eddig leirt fajokkal nem azonosítható. Az összes talált fajokat rajzban is bemutatja.

M á g o c s y - D i e t z Sándor az előadó bemutatta dolgozatára vonatkozólag kiemelendőknek tartja, hogy e dolgozat a m. kir. állami Paedagogiumnak, a V á n g e l Jenő tanár vezetése alatt álló biológiai laboratóriumában készült.

S c h i l b e r s z k y Károly a botanikai kongresszusi bizottság titkára előterjeszti a kongresszusi kirándulásra vonatkozó végleges programot és ismerteti mindazokat az intézkedéseket, amelyek a kirándulás előkészítésére és a vendégek fogadtatására vonatkoznak.

A növénytani szakosztálynak 1905. évi október 11-iki (CXIV.) ülése.

Elnök: M á g o c s y - D i e t z Sándor, majd K l e i n Gyula; jegyző K ü m m e r l e J. Béla.

1. K l e i n Gyula elnök hivatalos elfoglaltsága miatt nem jelenhetvén meg, az ülést M á g o c s y - D i e t z Sándor másodelnök nyitja meg. Szívesen üdvözölvén a megjelenteket, az új munkálkodási időszakhoz szép sikert és sok eredményt kíván. Mielőtt az ülés tárgysorozatára térne át, a másodelnök mély megilletődéssel, szomorúan jelenti be azt a gyászos veszteséget, mely a magyar botanikát érte, és amelyről Közleményeink utóbb megjelent II. füzeté adott hírt. Fájdalmas érzettel értesültünk dr. B o r b á s Vincze-nek, buzgó tagtársunknak és jeles munkatársunknak folyó évi július hónap 17-ikén bekövetkezett váratlan elhunytáról.

Sorainkból való elköltözése veszteséggel sújtja nemcsak a kolozsvári egyetemet, ahol Borbás a növényrendszertan rendes tanáraként működött, hanem a magyar növénytudományt általában is. Különösen hazánk növényzete volt munkálkodásának fő tárgya. Ez a tér volt az, melyen sokat fáradozott, dolgozott. Fáradozatlan volt hazánk növényzetének a kutatásában, amiről erős buzgalommal megírt nagyszámú közlései tanúskodnak. Munkálkodásának eredményeit a jövő

fogja pártatlanul méltathatni; mi elismeréssel emeljük ki nagy munkabírást, melylyel irodalmunkat gazdagította.

Hosszú küzdelmei után részpartra jutva, folytatta munkálkodását, melyet hirtelen szakított meg elhunytá. Sokat munkálkodott, — legyen most béke poraival!

M á g o c s y - D i e t z másodelnök indítványozza, hogy a szakosztály B o r b á s Vincze elhunytá feletti részvétét jegyzőkönyvbe iktassa, és ezt jegyzőkönyvi kivonatban az özeveggyel közölje.

A haláleset idején még a fővárosban időzván, M á g o c s y - D i e t z másodelnök a távollevő elnök helyett Társulatunk főtitkárával együtt intézkedett, hogy a Társulat részvéte az özeveggyel táviratilag közöltessék, és ravatalára koszorú helyeztessék. Ezen kívül a szakosztály és a maga nevében is külön, táviratilag fejezte ki az özeveggynek őszinte részvétét.

Ezeket bejelentve, kéri a szakosztályt, méltóztassanak intézkedni, hogy szakosztályunkban B o r b á s Vincze fölött emlékbeszéd tartassék.

K ü m m e r l e J. Béla szakosztályi jegyző indítványozza, hogy erre T h a i s z Lajos kéreessék fel.

M á g o c s y - D i e t z Sándor másodelnök erre felkéri T h a i s z Lajos tagtársunkat az emlékbeszéd tartására, aki erre készséggel vállalkozik.

2. P a x F. (Breslau): »*Flora fossilis ganocensis*« című dolgozatát S z a b ó Zoltán mutatja be. P a x munkája bevezetésében Gánóc-fürdő földrajzi helyzetével és környékének leírásával foglalkozik. A tárgyalás első fejezete a gánóczi méisztufa zárványait általában jellemzi, amennyiben elősorolván az eddigi irodalmat, S c h e r f e l, E t t i n g s h a u s e n és S t a u b működését méltatja. Majd a kövületek megtartási állapotát ismerteti, és kiemeli, hogy jól maradtak meg a Diatomák, kevésbé jól a Schizophyceák, legjobban a levelek. A második fejezet a levelek rendszertani összeállítását foglalja magában. Nevezetesebb leletek a *Rivularia* és *Gloeothece-Polithek*, egész sorozat *Diatomaceae*: *Achnantes*, *Coconcis*, *Cymbella*, *Encyonema*, *Cyclotella*, *Eunotia*, *Fragilaria*, *Gomphonema*, *Navicula*, *Nitzschia*, *Rhoicosphaenia*, *Tabellaria*, *Tetracyclus*. Legérdekesebb lelet a *Nymphaea Lotus* L., a melynek kocsányát elég ép állapotban

találta meg P a x, és összehasonlító anatómiai úton, a spicularis sejtek hiánya alapján, továbbá az aerenchyma szerkezeténél fogva a diagnózist határozottan tartja. Új alak a *Rhamnus ganocensis* PAX.

A következő fejezetben P a x a gánóczi flóra történetét adja, de előbb sajnálattal jelzi, hogy csak a Hradek nevű dombon folyik a bányászat, és még a mésztufa nagy része feltáratlanul van eltemetve. Összehasonlítva a mai gánóczi flórát a fosszilis flórával, kiemeli azok tökéletes eltérését. A fosszilis flórában három elem egyesül. Ezek közül az első csoport ama növényeké, amelyek manap Gánócson nincsenek, de a Szepességben ritkán előfordulnak, pl. *Quercus pedunculata*, *Qu. sessiliflora*, *Salix repens*.

Másodszor a fosszilis növények Gánóczról elvándoroltak követelményeikhez képest, a mai klíma beálltával melegebb (pl. *Fraxinus excelsior*, *Cornus mas*, *Ligustrum vulgare*), illetőleg hidegebb (*Salix hastata*, *Vaccinium uliginosum*) vidékekre. Harmadszor a fosszilis növények között talá-lunk [mai nap egészen kihalt] elemeket: *Rhamnus ganocensis* PAX, *Nymphaea Lotus* L. Eme különböző klímaviszonyokhoz tartozó elemek mutatják, hogy Gánócz fosszilis flórája nem egységes és nem is egyetlen periódushoz tartozik. A periódusok meghatározásával foglalkozván, P a x összeállítja a maradványok társulásának módzatait, és ezek alapján 5 flórát állít fel: 1. tölgy, 2. nyír-erdei fenyő, 3. tölgy-nyír, 4. törpe fűz, és 5. *Picea excelsa*. A lerakódások korát P a x dilúviumnak bizonyítja be, és az előbb említett 5 flóra különböző klimatikai viszonyait a jégkorszaki és jégkorszakközötti periódusok váltakozásával igazolja.

Ezután áttér P a x röviden a többi kárpáti méasztufa-lelőhelyre, amelyek közül említi a Lipóczy völgyét, Alsó-Börszlikit, a Chocshegy-belit, mint különösen lényegeset. Ez utóbbit, a mely Gánóczczal egyenlő nevezetességű, a kárpáti flóra történetének kutatásakor nagyon figyelmébe ajánlja a magyar phytopalaentologusoknak.

Klein Gyula elnök a szakosztály nevében örömmel fogadja P a x-nak nagyjelentőségű dolgozatát. Magyar tárgyánál fogva ajánlja a dolgozatnak egész terjedelmében való közlését a Növ. Közl. »Beiblatt«-jában, a fűzet magyar szövegrészé-

ben azonban csak kivonatossan közöltesék. Az elnöki indítványt a szakosztály egyhangulag elfogadja.

A tárgyhoz T u z s o n János és S c h i l b e r s z k y Károly szólának.

T u z s o n azt a megjegyzést teszi, hogy a tartalmas dolgozat amaz eredménye, mely a *Nymphaea Lotus*-ra vonatkozik, e növény püspökfürdői előfordulásának magyarázásában nagyon lényeges, és ha bebizonyított valódnak fogadtatik el, úgy nagyon messzemenő következtetésekre jogosít.

Erre való tekintettel ama véleményének ad kifejezést, hogy, miután az anatómiai módszer nem nyújt eléggé biztos alapot ahhoz, hogy segítségével fosszilis növény-töredékek hovátartozását pontosan meg lehessen határozni, a *Nymphaea Lotus*-nak a gánóczi fosszilis növények között való apodiktikus elősorolását nem látja kellően indokolva. Schilberszky szintén eldöntetlennek látja a *Nymphaea Lotus* meghatározását, mivel kizárólag a virágocsány anatómiai vizsgálata pontos fajmeghatározás céljából nem elégséges.

Az ezt követő eszmecsereben még résztvesznek: M á g o c s y-D i e t z Sándor, Klein Gyula, Roth Róbert és Szabó Zoltán. M á g o c s y-D i e t z szerint a gánóczi feltárásokra vonatkozólag felhívandó az illetékes geológiai szakemberek figyelme és érdeklődése.

3. R a p a i c s Raymund (Budapest) »Növényvándorlási megfigyelések« című dolgozatát L e n g y e l Géza ismerteti, elősorolván néhány érdekes növényt Szolnok és Radegund (Styria) vidékéről.

4. L e n g y e l Géza (Budapest) »H. Schinz: *Plantae Menyhártianae*« című munkáját bemutatja és ismerteti. Ez a munka M e n y h á r t-nak a Zambesi mellett gyűjtött anyagát dolgozza fel, a legkiválóbb szisztematikuskok részvételével ú. m.: E n g l e r, P a x, W i l l e, H a c k e l stb.

5. M á g o c s y-D i e t z Sándor az erdészeti és bányászati főiskola növényteni intézetéből származó *Picea excelsa*-nak sajátos tobozát mutatja be, melynek a megporzás állapotában levő termópikelyei a fagy következtében lefelé irányítva nyitva vannak. E toboz Máramarosból került az intézetbe.

7. S c h i l b e r s z k y Károly, mint a botanikai kongresszusi bizottság titkára

jelentést tesz a bécsi nemzetközi botanikai kongresszus Magyarországra rándult tagjainak fogadtatásáról és a bemutatott nyomatott program alapján tett botanikai kirándulásnak a lefolyásáról. A külföldi résztvevők száma volt Budapesten 31, a magyaroké 33. Utóbbiak között részt vettek a Természettudományi Társulat képviselőjében P a s z l a v s z k y József főtitkár és néhány választmányi tag a testvérszakosztályok, a Tudomány-Egyetem képviselőjében L ó c z y Lajos bölcészeti dékán, a Magyar Nemzeti Múzeum képviselőjében S z a l a y Imre, az Országos M. Kertészeti Egyesület képviselőjében S z e l n á r Adolf alelnök és K a r d o s Árpád titkár, a kir. Kertészeti Tanintézet képviselőjében A n g y a l Dezső és a m. kir. Központi Szőlészeti Kísérleti Állomás stb., ezeken kívül még számos hölgy: M á g o c s y - D i e t z Sándorné és Edit, E n t z Margit stb.

A Herkules-fürdői kiránduláson részt vett külföldi 47 és magyar 9, a debreczenhortobágyi kiránduláson pedig külföldi 31 és magyar 15. A herkules-fürdői kirándulás előkészületeit W a g n e r János tanár tagtársunk volt szíves elvállalni. Gondos fáradozásaiért a szakosztály köszönetet mond.

S c h i l b e r s z k y Károly bemutat két fotografiai képfölvételt is, amelyet a Herkules-fürdői kirándulás alkalmával D e L a F a i l l e utrechti botanikus készített a

Suskului-hegy tetején, az oda rándult botanizáló társaságról.

S. Klein Gyula elnök közli, hogy a külföldiek meglepedéssel szólnak arról, amit a hazánkban töltött, örökké emlékezetes napok alatt láttak és tapasztaltak. Az elnök egyúttal felolvassa a bécsi nemzetközi botanikai kongresszus elnökségétől érkezett átiratot, melyben az elnökség a Magyarországra kirándult kongresszusi tagoknak szíves fogadtatásáért, vezetéséért és odaadó támogatásáért úgy a szakosztály tisztikarának, mint a kirándulás magyar rendezőinek meleg köszönetét és elismerését fejezi ki.

Végül Klein Gyula elnök jelenti a szakosztálynak, hogy a Növénytani Közleményekkel csereviszonyba óhajtának lépni a »Verein für vaterländische Naturkunde in Württemberg« a Jahreshfte című lapjakkal, és a N. Wille szerkesztésében megjelenő »Nyt Magazin for Naturvidenskaberne«.

A szakosztály e csereviszonyt örömmel fogadja és elhatározza, hogy a Növénytani Közlemények fejében járó cserefüzeteket a Természettudományi Társulat könyvtárának bocsátja rendelkezésére; amiről a Társulat választmánya hivatalosan értesítendő.

9. G a b n a y Ferencz egyik szakosztályi számvizsgáló felolvassa a növénytani szakosztály vagyoni állapotára vonatkozó negyedévi pénztárvizsgálati jelentést, a melyet a szakosztály tudomásul vesz.

SZEMÉLYI HIREK.

Dr. S z a b ó Z o l t á n - t tud.-egyetemi tanársegédi minőségében a vallás- és közoktatásügyi minister megerősítette.